

STORYTELLING CA METODĂ DE DEZVOLTARE A CREATIVITĂȚII LA ELEVII COLEGIULUI PEDAGOGIC

Eugenia FOCA, profesoară, Colegiul Pedagogic „Ion Creangă”
din cadrul Universității de Stat „Alecu Russo” din Bălți

Abstract: *This article examines the role of storytelling in fostering creativity among students at the teacher training college. The author highlights the importance of nurturing creativity in the education of future educators and argues that storytelling can be an effective method for achieving this goal. The article presents research supporting the connection between storytelling and the development of creative skills, emphasizing the key elements of a compelling story. Furthermore, the article provides concrete examples of how storytelling can be applied in the educational context to stimulate students' creativity.*

Keywords: *storytelling, creative development, innovative pedagogical approaches, student engagement.*

În ultimii ani, utilizarea noilor tehnologii în sistemele educaționale s-a extins la nivel mondial, deoarece camerele digitale, computerele personale, scanerul și software-urile ușor de utilizat au devenit disponibile profesorilor pentru a explora lumea digitală. Impactul noilor tehnologii în contextele educaționale a fost, în mare parte, pozitiv, deoarece noile tehnologii le-au oferit pedagogilor oportunitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele, abilitățile și, prin urmare, de a îmbunătăți calitatea educației. Cercetătorii au descoperit că implicarea, performanța și motivația elevilor sunt îmbunătățite prin integrarea acestor tehnologii [1,5]. Cu toate acestea, sistemele educaționale se confruntă în continuare cu numeroase provocări: una dintre aceste provocări este cum să se îmbunătățească implicarea elevilor pentru a oferi rezultate educaționale mai bune. A devenit din ce în ce mai important să se utilizeze

modele pedagogice inovatoare pentru a implica elevii. Storytelling-ul este una dintre abordările pedagogice inovatoare care pot angaja elevii în învățarea profundă și semnificativă [5,8].

Pentru actualizarea practicilor de comunicare în diverse domenii de activitate, specialiștii utilizează prezentarea informațiilor sub formă de povești captivante, care au caracteristici componentiale, structurale și de conținut proprii. Storytelling-ul este considerat atât artă, cât și știință. Este aplicat eficient în politică, marketing, jurnalism, psihologie, educație și afaceri. Este o modalitate naturală și flexibilă de interacțiune cu publicul, care sporește activitatea sa cognitivă. Conectarea emoțiilor intensifică implicarea, interesul auditoriului și facilitează consolidarea informației. Prin intermediul imaginației, are loc o interacțiune interactivă cu povestitorul, participare virtuală la eveniment. Prin povești, experiența este îmbogățită, înțeleasă și transmisă.

Pentru viitoarele cadre didactice, acest fenomen poate deveni un format productiv de formare profesională și un instrument pedagogic eficient. Poveștile, selectate sau create în conformitate cu interesele și cerințele conținuturilor curriculare, transformă prezentarea noului material într-un eveniment interesant, permit îndrumarea gândurilor elevilor, gestionarea atenției lor și asigurarea unui context emoțional pozitiv în procesul de învățare. Storytelling-ul nu necesită investiții mari și este promițător pentru îmbunătățirea calificărilor viitoarelor cadre didactice [1,2].

Evidențiem că sunt dedicate destul de multe lucrări explorării perspectivelor storytelling-ului în educație. Dialogul în povești se realizează prin intermediul imaginației audienței, identificarea iluzorie cu personajele sau participarea imaginară. Cercetătorii remarcă efectele educaționale, culturale și psihologice ale storytelling-ului, eficacitatea acestuia în învățământul preșcolar [1], în învățământul mediu [4; 6], și în învățământul profesional [3,7]. În pofida interesului sporit al teoreticienilor și practicienilor pentru această problemă, puține studii se referă doar la aspectul comunicativ al predării prin povești. Potențialul storytelling-ului în educația profesională a rămas în afara atenției. Analiza surselor științifice a permis identificarea unor contradicții [4, 6, 8]:

- între importanța dezvoltării unor noi tehnologii pedagogice de dezvoltare personală și lipsa cercetărilor privind dezvoltarea proceselor cognitive ale elevilor prin storytelling;
- între cererea socială pentru dezvoltarea abilităților flexibile ale absolvenților și insuficiența cercetărilor privind acest aspect al storytelling-ului în învățământul profesional;
- între suprasolicitarea informațională a elevilor și lipsa abilității de a livra materialul prin povești motivate.

Toate persoanele ascultă povești încă din copilărie, prin intermediul cărora înțeleg lumea și pe sine, apropiindu-se de valorile culturale. Termenul „storytelling” provine din limba engleză și este utilizat relativ recent. În domeniul științific, nu există o definiție general acceptată pentru acesta. Acesta înseamnă *arta povestirii captivante* sau un instrument de transmitere a cunoștințelor și informațiilor, o metodă de încurajare a acțiunilor dorite și utilizarea interactivă a cuvintelor pentru a stimula imaginația [8].

În educație, așa cum arată practica, storytelling-ul este eficient în orice etapă. Poveștile pot fi educative și captivante în același timp. Ele implică gândirea imaginară și centrele emoționale ale creierului, transformând faptele aride în asocieri înțelese și motivând auto-perfecționarea. Impactând ușor pe cei care învață, povestitorul stabilește o conexiune emoțională cu ei, menține cu ușurință atenția, formează interesul pentru subiect, încrederea în conținut și dorința de a-l înțelege, raportându-l la ceea ce au auzit în contextul propriilor lor experiențe.

În cadrul unităților de curs din modulul pedagogic, obiectivele implicate în utilizarea storytelling-ului au fost următoarele:

- Dobândirea unei modalități productive de prezentare a materialelor didactice;
- Plasarea accentelor corecte și necesare în temă;
- Gestionarea atenției și a sentimentelor ascultătorilor;
- Încurajarea reevaluării proprii pregătiri pentru practica pedagogică.

Ca produs creativ, elevii au alcătuit un portofoliu de povești. La cursuri, aceștia au stabilit singuri cerințele pentru acestea: simplitate, realism, surpriză, emoționalitate, un final bun sau o perspectivă interesantă. În ceea ce privește genurile, poveștile ar trebui să fie variate, provenind din viața naratorului, a elevilor, a unui personaj cunoscut, basm, legendă, simularea situativă, create în conformitate cu obiectivele. În timpul brainstorming-ului, elevii au formulat obiectivele poveștii:

- Sistematizarea și comunicarea informațiilor;

- Motivarea clară a acțiunilor personajelor;
- Justificarea regulilor de comportament în diferite situații;
- Argumentarea dreptului fiecărui individ de a fi diferit de ceilalți;
- Dezvoltarea dorinței de comunicare;
- Îndemnarea la autoanaliză.

Pentru crearea unei povești, se pot adapta basmele, se pot integra exemple, se pot adăuga elemente fictive la evenimente reale, se pot include în text enigme transformate într-un context modern. Elevii au selectat genurile de povești care se integrează ușor în orice lecție:

- *Povestiri despre proces.* Variante posibile includ povestiri despre crearea a ceva, peripeții la lecție, evenimente neașteptate ce complică situațiile de învățare ale colegilor.
- *Cazuri din copilăria naratorului.* Acestea inspiră încredere în profesor, creează un sentiment de autenticitate și chiar relaxare. Este important să nu se redea evenimentul, ci să se implice în storytelling cu regulile sale.
- *Povești istorice.* Variante pot include cum a apărut o idee, cum a apărut un termen sau o știință, cum s-au schimbat atitudinile față de subiect și conținutul său.
- *Povești de succes.* O biografie a unei personalități remarcabile, a unei persoane de succes este percepută de audiență ca un model de comportament demn de urmat.
- *Mituri, legende.* Pot fi povestite mituri și legende existente, modificate sau create în mod nou, povești vechi și moderne.
- *Povești fantastice.* Oamenii doresc să creadă în miracole, le plac poveștile înfricoșătoare, cred că imposibilul este posibil.

Storytelling-ul în cadrul mediului educațional poate fi un instrument valoros pentru dezvoltarea creativității la elevi. Acesta aduce cu sine numeroase avantaje, cu potențialul de a schimba modul în care elevii învață și interacționează. Am evidențiat modul în care storytelling-ul a influențat dezvoltarea creativității la elevii colegiului:

- *Stimularea imaginației:* una dintre cele mai importante caracteristici ale storytelling-ului a fost capacitatea sa de a stimula imaginația. Atunci când elevii au fost expuși la povești captivante, ei și-au putut dezvolta creativitatea, vizualizând scenari, personaje și lumi noi.
- *Dezvoltarea abilităților narrative:* povestirea nu a fost doar despre ascultat povești, ci și despre capacitatea de a le relata. Prin practicarea artei povestirii, elevii au învățat să-și exprime ideile și gândurile într-o manieră creativă și captivantă.
- *Îmbunătățirea abilităților de comunicare:* storytelling-ul a promovat dezvoltarea abilităților de comunicare, învățând elevii să-și exprime ideile în mod clar și persuasiv. Aceasta a fost o abilitate esențială pentru dezvoltarea creativității în orice domeniu.
- *Încurajarea întrebărilor și discuțiilor:* Poveștile au stârnit întrebări și discuții. Elevii au fost mai dispuși să-și pună întrebări, să exploreze subiectele în profunzime și să discute idei cu colegii și profesorii. Acest proces de explorare și dezbateră a contribuit la dezvoltarea gândirii critice și a abilităților analitice, aspecte esențiale ale creativității.
- *Dezvoltarea empatiei și a perspectivelor multiple:* Poveștile au putut ajuta elevii să înțeleagă perspectivele diferite ale personajelor din povești. Acest lucru le-a putut dezvolta empatia și abilitatea de a vedea lumea din mai multe unghiuri, ceea ce a fost crucial pentru creativitate. Capacitatea de a înțelege și simpatiza cu experiențele altora a putut conduce la abordări inovatoare și soluții creative la problemele întâlnite.
- *Promovarea valorilor și tradițiilor:* Prin intermediul poveștilor, elevii au putut învăța despre valorile și tradițiile culturale și familiale. Acest lucru i-a putut ajuta să-și dezvolte un set solid de valori și să înțeleagă mai bine contextul lor cultural. Înțelegerea și aprecierea diversității culturale au putut alimenta creativitatea prin aducerea de perspective variate în procesul de gândire și rezolvare a problemelor.

Concluzii: Storytelling-ul, ca metodă de dezvoltare a creativității, reprezintă un instrument esențial în arsenalul viitoarelor cadre didactice. Această abordare nu doar transmite informații, ci și încurajează imaginația, dezvoltă abilitățile emoționale și contribuie la formarea unor legături mai puternice între profesori și elevi. Prin combinarea aspectelor educaționale, psihologice și sociale,

storytelling-ul devine un instrument complex și eficient în procesul de învățare, oferind elevilor oportunitatea de a se conecta cu materialele de învățare într-un mod mai profund și personal.

Bibliografie:

1. JESSICA, C.; YUNUS, M.M. Digital storytelling production as a learning tool in improving ESL learners' verbal proficiency. *Asian EFL J.* 2018, 20, 131-141.
2. GURRIERI, L.; DRENTEN, J. Visual storytelling and vulnerable health care consumers: Normalising practices and social support through Instagram. *J. Serv. Mark.* 2018, 33, 702-720.
3. SMEDA, N., DAKICH, E. & SHARDA, N. The effectiveness of digital storytelling in the classrooms: a comprehensive study. *Smart Learn. Environ.* 1, 6 (2014). DOI: 10.1186/s40561-014-0006-3
4. SINTONEN, S.; KUMPULAINEN, K.; VARTIAINEN, J. "Young Children's Imaginative Play and Dynamic Literacy Practices in the Digital Age." In "Mobile Technologies in Children's Language and Literacy"; OAKLEY, G., Ed.; Emerald Publishing Limited: Bingley, UK, 2018; pp. 15-28. - ISBN: 978-1787148110
5. MIRZA, H.S. Improving University Students' English Proficiency with Digital Storytelling. *Int. Online J. Educ. Teach.* 2020, 7, 84-94.
6. KIM, D.; LI, M. Digital storytelling: Facilitating learning and identity development. *J. Comput. Educ.* 2021, 8, 33-61. *Sustainability* 2021, 13, 9829 15 of 15
7. SCHRUM, K.; DALBEC, B.; BOYCE, M.; COLLINI, S. Digital storytelling: Communicating academic research beyond the academy. *Innov. Teach. Learn. Conf. Proc.* 2017, 9, 1-5
8. С. В. ПАЗУХИНА, К. Ю. БРЕШКОВСКАЯ, Е. В. ДЕКИНА, А. В. КАРАНДЕЕВА. Сторителлинг в системе активных и интерактивных методов преподавания психологии в вузе / – Текст: непосредственный // *United-Journal.* – 2019. – № 29. – С. 13-17.